

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010732
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1119010732.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného W. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 7T/35/2019 zo dňa 12.08.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.05.2021 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

W. B., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z. - B., adresa na doručovanie B. 1, Z.,

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 16.04.2019 v čase o 05:22 had. v Bratislave na Námestí Franza Liszta na železničnej stanici Bratislava v novej čakárni po tom, čo prišiel k J. N., ktorý tam zaspal, a z vecí, ktoré mal položené vedľa seba, a ktoré si pridržieval šnúrkou omotanou okolo ruky, mu zobral čiernu šiltovku a modrý plecniak, v ktorom sa nachádzal mobilný telefón zn. Alcatel 2045 neznámeho IMEI a telefónneho čísla, pánske tričko neznámej značky, 2 ks konzerv bravčového mäsa, všetko podľa odborného vyjadrenia v hodnote 51,27 €, občiansky preukaz č. HJ XXXXXX a karta poistenca Union, čím poškodenému J. N. spôsobil škodu vo výške najmenej 51,27 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. Z. XX, t.č. Z. XXX, Z., XXXXX B.-východ, J. republika, M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. D. XX, XXXXX J., X., a Y. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., t. č. M. road F L XAD, D. M., U. N., škodu spolu vo výške 51,27 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodení M. E., M. N. a Y. N. odkazujú so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 7T/35/2019 zo dňa 12.08.2020 bol obžalovaný W. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 na tom skutkovom základe, že

- dňa 16.04.2019 v čase o 05:22 hod. v Bratislave na Námestí Franza Liszta na železničnej stanici Bratislava v novej čakárni po tom, čo prišiel k J. N., ktorý tam zaspal, a z vecí, ktoré mal položené vedľa seba, a ktoré si pridržieval šnúrkou omotanou okolo ruky, mu zobral čiernu šiltovku a modrý plecniak, v ktorom sa nachádzal mobilný telefón zn. Alcatel 2045 neznámeho IMEI a telefónneho čísla, pánske tričko neznámej značky, 2 ks konzerv bravčového mäsa, všetko podľa odborného vyjadrenia v hodnote 51,27 €, občiansky preukaz č. K. 636070 a karta poisťovne Unionm a finančná hotovosť 560 €, čím poškodenému J. N. spôsobil škodu vo výške najmenej 611,27 €,

za čo mu bol 212 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. l) § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd prvého stupňa podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného W. N., nar. XX.XX.XXXX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiada o uloženie miernejšieho, a to podmieneného trestu, keďže sa priznal.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúce napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí. Preto nariadil verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný požiadal o uloženie podmieneného trestu.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považovala napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný záverom uviedol, že mu to je ľúto.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, pretože súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným nad rámec toho, čo vyplynulo z dokazovania, čo by mohlo naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I podal dňa 27.09.2019 obžalobu na W. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, čomu predchádzalo zatknutie obžalovaného, kedy vzal termín hlavného pojednávania na vedomie, bol poučený o možnosti konať v jeho neprítomnosti a výslovne uviedol, že súhlasí s tým, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Napokon sa dňa 12.08.2020 na hlavné pojednávanie neustanovil, a preto súd prvého stupňa podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Takémuto postupu nebránili žiadne zákonné prekážky, a teda postup súdu prvého stupňa bol plne v súlade so zákonom.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítal svedecké výpovede Milana N., O. Y. a L. W. a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, predovšetkým fotografie z videozáznamu skutku a odborné vyjadrenie.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že skutok priznával a ľutoval, avšak popieral, že by v odcudzenom ruksaku bola aj finančná hotovosť.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dôkazy v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, zákonným spôsobom, tieto dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v podstate správne vyhodnotil, len uniklo jeho pozornosti, že skutková okolnosť odcudzenia hotovosti nebola podporená žiadnymi dôkazmi, a v tejto časti nebola obhajoba obžalovaného vyvrátená. Zo spisového materiálu totiž vyplýva, že poškodený po zistení krádeže ruksaku uvedené dňa 16.04.2019 oznámil polícii, kedy neuvádzal, že mu bola odcudzená hotovosť, následne dňa 17.04.2019 podal vysvetlenie, kedy tiež túto okolnosť neuvádzal, a až dňa 18.04.2019 doplnil odcudzenie hotovosti 560 €. Dňa 08.05.2019 poškodený zomrel. Medzičasom došlo k odovzdaniu veci a k vzneseniu obvinenia pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného poriadku, avšak poškodený z dôvodu úmrtia nebol nikdy v rámci trestného konania k veci vypočutý. Jeho právny nástupca, resp. splnomocnený zástupca dedičov poškodeného sa ku skutku vyjadriť nevedel. Za takejto dôkaznej situácie odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné okolnosť odcudzenia hotovosti v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku ponechať, preto zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol na podklade dostatočne a správne vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa.

Uvedená modifikácia sa nepremietla do záverov o právnej kvalifikácii konania obžalovaného, túto súd prvého stupňa určil správne, a preto aj odvolací súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu

krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, keďže takýto právny záver zodpovedá skutkovým záverom, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Na podklade § 38 ods. 2 Trestného zákona odvolací súd pristúpil k skúmaniu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, a zistil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. ku skutku, ktorý je pokrytý dokazovaním sa priznal a oľutoval ho, a tiež príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúca v 6 predchádzajúcich odsúdeniach, ktoré nie sú zahladené.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý je všeobecným recidivistom, neumožňuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovaný opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody za majetkovú i drogovú trestnú činnosť, ale aj za trestný čin zanedbania povinnej výživy, ktoré nemali požadovaný účinok v zmysle vedenia riadneho života, a preto treba pri ukladaní trestu klásť dôraz najmä na ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti. Obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu odňatia slobody dňa 06.02.2019 za krádež a o cca 2 mesiace neskôr spáchal rovnaký trestný čin, ako ten, za ktorý bol vo výkone trestu. Z uvedeného rezultuje, že výkon trestu nebol v zmysle prevýchovy u obžalovaného efektívny, a preto nemožno prijať záver, že účel trestu možno v prípade obžalovaného dosiahnuť i bez jeho výkonu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Osoba obžalovaného vzhľadom na jeho trestnú minulosť nedáva žiaden dôvod dúfať, že sa napravil, a preto je potrebné zvýrazniť ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti. Túto splní výlučne trest nepodmienečný.

Pri úvahách o výmere trestu odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a rozsah následku trestného činu postačí uloženie trestu pri spodnej hranici trestnej sadzby, ktorá je až na 2 roky. Hoci má obžalovaný v registri trestov 7 záznamov prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, a teda sú jeho možnosti nápravy menej priaznivé, nie je nevyhnutné ukladať mu trest prevyšujúci 4 mesiace. Pri aplikácii kritérií a zásad pre ukládanie trestov vyjadrených v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona odvolací súd dospel k záveru, takýto trest postačí na splnenie preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu.

Výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bol v súlade so zákonom, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a preto ho odvolací súd v nezmenenej podobe prevzal do svojho rozsudku.

Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu škody, ktorý bol dedičmi poškodeného riadne a včas uplatnený a škoda bola súčasťou skutku, preto bolo potrebné v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku poškodeným nárok priznať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.